

Lomberský a Jitka Kovaříková. Všichni jmenovaní potvrdili výše citované výpovědi s tím, že se sami nedopustili a ani jim není známo, že by ve Velkých Přílepech docházelo k porušování práv cizinců popř. k jich týrání.

K věci byl vyslechnut rovněž Sergej Bodrov, který potvrdil výpověď obviněného s tím, že ve velkých Přílepech s ním skutečně zacházeli špatně. Neměl zde žádné vycházky, za to, že si nedovoleně vařil kávu jej zavřeli na 4 dny na samotku. Když chtěl jídlo, které mu chutná, nikdy mu nevyhověli a musel jíst to, co mu dali, např. nudle se špenátem. V jedné směně byla policistka s č. 246687, která byla moc hrozná, nenechala jej telefonovat a vždy když něco chtěl, řekla, že nemá čas a nechávala jej stát až 8 hodin u mříží. Také, když jej bolel zub nebo hlava a šel na ošetřovnu, byl jen zběžně prohlédnut a dostal prášek. Svědek ke své osobě uvedl, že do ČR přijel dne 2.3.2004 kamionem do Olomouce, byl bez dokladů a když byl kontrolován policií byl z tohoto důvodu vzat nejdříve na cizineckou policie a poté umístěn do tábora. Svědek se však ve své výpovědi vůbec nezminil o tom, že by obviněný měl být jeho otcem a hovořil o něm, jako o panu Kvasničkovi.

Obviněný je dále usvědčován řadou listinných důkazů. Součástí spisového materiálu je jednak předmětné trestní oznámení ze dne 3.8.2004 a dále zejména zázname PČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Praha, skupiny kontrol a stížností, která na základě podnětu obviněného v září 2004 provedla šetření, zda je dodržován vnitřní řád v ZZC Velké Přílepy, zda jsou správně vedeny finance cizinců na jejich kontech a zda jsou obecně dodržována práva cizinců daní zákona a IAŘ. Ze závěrů tohoto záznamu vyplývá, že postup vedení jmenovaného zařízení byl v souladu se zákony a nedocházelo k porušování popř. zločineckým praktikám. Internovaní cizinci nebyli kráceni o své finance, stravu ani jinak nestrádali. Rovněž ze zpráv charitativních a humanitárních organizací – Arcidiecézní charity Praha, Organizace pro pomoc uprchlíkům, Poradny pro uprchlíky – které nezávisle v ZZC Velké Přílepy působí, jednoznačně vyplývá, že nemají od svých, zde internovaných klientů poznatky, že by zde docházelo k protizákonnému jednání či jinému negativnímu chování ze strany zaměstnanců. V tomto směru se rovněž shodně vyjádřil i Městský úřad Černošice, jehož zaměstnanci jsou se zařízením ZZC Velké Přílepy v pravidelném a častém kontaktu.

Součástí spisového materiálu jsou rovněž civilní podání obviněného a Sergeje Bodrova, jimiž se snaží dosáhnout určení, že Sergej Bodrov, je ztraceným synem obviněného, který měl být v r. 1989 zavlčen do Sovětského Svazu.

Z výše uvedených důkazů vyplývá, že svým jednáním naplnil obviněný Mgr. Vladislav Kvasnička pod bodem I. obžaloby všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu útoku na státní orgán dle ust. § 154 odst. 2 tr. zákona, neboť hrubě urazil Službu cizinecké a pohraniční policie, pracoviště Velké Přílepy, v souvislosti se spravováním Zařízení pro zajištění cizinců, kdy jednání zaměstnanců přirovnal k praktikám v nacistických koncentračních táborech, a nepravdivě je obvinil z psychického i fyzického trýznění zajištěných cizinců. Pod bodem II. obžaloby pak obviněný naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu krivého obvinění dle § 174 odst. 1 tr. zákona, neboť lživě obvinil policejní inspektorku Alenu Mandysovou z psychického týrání internovaných osob, ačkoli si musel být vědom, že jí v takovém případě hrozí, že bude trestně stíhána. Skutkové podstaty žalovaných trestných činů naplnil jak po stránce subjektivní, tak po stránce objektivní.